

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

z dnia 12 września 2019 roku ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD 557)

Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Izba Handlu

1. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Grażyny 13 lok.10
02-548 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

T: (22) 440 83 23, M: +48 608 688 783,
maciej.ptaszynski@pih.org.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

I.p.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
	Maciej Ptaszyński	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BEDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Poniżej przedstawiamy uwagi do poszczególnych jednostek redakcyjnych projektu ustawy:

1. Art. 1 pkt 4 lit b (dodanie 7d ust. 4) – okres ważności WIA (Wiążąca Informacja Akcyzowa) dalej WIA

Zgodnie z przedstawionym w projekcie art. 7d ust. 4 WIA ważna jest przez okres 3 lat od daty jej wydania. Wprowadzenie takiego ograniczenia czasowego obowiązywania WIA oceniamy jako zmianę niekorzystną z punktu widzenia podatników oraz powodującą nadmierne obciążenia administracyjne.

Wprowadzenie w 2015 r. WIA było ważną zmianą w podatku akcyzowym, mających na celu ułatwienie oraz wsparcie podatników w stosowaniu przepisów akcyzowych jak również narzędziem do ograniczania obciążeń administracyjnych.

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy wprowadzenie terminu obowiązywania WIA służyć ma zwiększeniu nadzoru nad WIA. Uzasadnienie to nie jest dla nas zrozumiałe. WIA jest decyzją administracyjną a zatem podlega normalnej procedurze weryfikacji przez organy podatkowe. Organy podatkowe mają zatem narzędzia do weryfikacji WIA (włącznie z trybami nadzwyczajnymi przewidzianymi w Ordynacji podatkowej). W sytuacji stwierdzenia przez organ podatkowy, iż WIA jest niezgodna z prawem organ podatkowy ma możliwość jej prawnej weryfikacji. Potwierdzeniem tego jest, iż zgodnie z art. 6 ustawy o podatku akcyzowym do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, chyba że przepisy niniejszej

ustawy stanowią inaczej. Przepisy ustawy o podatku akcyzowym nigdzie nie wyłączają stosowania przepisów Ordynacji podatkowej w zakresie możliwości wzruszenia WIA, tym samym WIA podlega procedurom określonym w Ordynacji podatkowej (uchylenie, zmiana, stwierdzenie nieważności czy instancyjnej weryfikacji).

Wprowadzenie 3 letniego okresu ważności WIA doprowadzi do sytuacji, której automatycznie po upływie tego okresu WIA będzie tracić ważność. Szczęólnego znaczenia termin ten nabiera w kontekście ogólnych zasad przedawnienia zobowiązania podatkowego (zgodnie z art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe przedawnia się upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku). Taka zmiana może doprowadzić do sytuacji, iż w trakcie kontroli wszczętej po okresie obowiązywania WIA (3 lata) a przed upływem terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych (5 lat) podatnik nie będzie mógł się powoływać na uzyskaną wcześniej WIA.

Dodatkowo wprowadzenie instytucji wygaśnięcia WIA powodować będzie, iż nawet w sytuacji gdy rozstrzygnięcia zawarte w WIA będą nadal aktualne z punktu widzenia prawa, podatnik będzie musiał ponownie ubiegać się o decyzję oraz ponownie ponosić koszty uzyskania WIA.

2. Art. 1 pkt 4 lit b (7d ust. 5) - ciężar dowodu

Zgodnie z zawartym w projekcie art. 7d ust. 5 do celów stosowania WIA, podmiot na rzecz którego WIA została wydana jest zobowiązany udowodnić, że:

a) wyroby akcyzowe będące przedmiotem opodatkowania podatkiem akcyzowym, odpowiadają pod każdym względem klasyfikacji wyrobu akcyzowego określonej w WIA

b) wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym odpowiadają pod każdym względem rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA.

Projektowany przepis przenosi ciężar dowodu na posiadacza WIA. Należy zauważyć, iż ordynacja podatkowa wyraźnie określa, na kim spoczywa ciężar dowodu w postępowaniu podatkowym. Zgodnie z art. 122 Ordynacji podatkowej w toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym. Jednocześnie zgodnie z art. 187. § 1. OP organ podatkowy ma obowiązek zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepisy formułują tzw. prawdy obiektywnej oraz powinności zebrania w sposób zupełny materiału dowodowego przez organ podatkowy.

Zasadnym zatem wydaje się stwierdzenie, iż to na organie podatkowym powinien spoczywać ciężar dowodu w sytuacji kwestionowania przez niego, że podatnik nie może stosować WIA z uwagi na przypuszczaną okoliczność nieodpowiadania pod każdym względem przez wyrób akcyzowy klasyfikacji i rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA. Przepis ten przenosząc ciężar dowodu na podatnika powoduje jednocześnie dla niego wzrost obciążeń administracyjnych oraz stoi w sprzeczności ze sformułowaną ogólną zasadą postępowania podatkowego prawdy obiektywnej oraz powinności zebrania w sposób zupełny przez organ podatkowy materiału dowodowego .

3. Art. 1 pkt 6 – informowanie o wygaśnięciu WIA

przepis ten proponuje dodanie przesłanki utraty ważności WIA z mocy prawa, m.in.: w sytuacji zmiany przepisów prawa oraz zmiany przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN). Nie podważając zasadności wprowadzenia powyższej zmiany wydaje się uzasadnione wprowadzenie dodatkowej regulacji nakładającej na organ podatkowy obowiązek poinformowania podmiotu na rzecz którego wydana została informacja WIA o utracie jej ważności.

W innym przypadku, podatnik może nie mieć świadomości, iż wydana na jego rzecz WIA już nie obowiązuje z uwagi na utratę ważności.

4. Art. 1 pkt 43 – elektroniczne ewidencje do celów akcyzowych

Nowe brzmienie art. 138p ust. 1 wprowadza obowiązek prowadzenia całej ewidencji do celów akcyzowych w sposób elektroniczny, łącznie z ewidencją banderoli.

W chwili obecnej część ewidencji nadal prowadzona jest ręcznie. Oznacza to konieczność rozbudowy systemów informatycznych w celu dostosowania ich do nowego zakresu obowiązków. Nie jest to jednak możliwe w takim terminie jak wskazany w projekcie ustawy czyli 1 stycznia 2020r. Dlatego też wnosimy o przesunięcie terminu wejścia w życie zmian do art. 138p o co najmniej pół roku.

5. Art. 4 pkt 1 (Kodeks karny)

w propozycji do art. 23 dodaje się § 4 w brzmieniu: „§ 4. Jeżeli sprawca popełniając przestępstwo skarbowe uszczuplił należność publicznoprawną, sąd wymierzając karę grzywny jako karę samoistną określa jej minimalną wysokość jako odpowiadającą co najmniej uszczuplonej należności publicznoprawnej.” Projektowany przepis jest dla nas przejrzysty. Jakkolwiek termin „wysokość odpowiadająca co najmniej uszczuplonej należności” wskazuje, iż grzywna może być nałożona w wysokości większej niż wysokość uszczuplenia, to jednak z przepisu tego nie wynika, czy kwota ta zawiera w sobie już tę uszczuploną wartość czy też orzekana jest „obok” powinności zapłaty kwoty uszczuplenia (np. należnego podatku).

6. Art. 4 pkt 3 (Kodeks karny)

Pozytywnie należy ocenić zmianę sankcyjnego w zakresie przepadku przedmiotów. Dotychczasowy przepis art. 31 § 6 Kodeksu karnego wskazywał tylko na przypadek przepadku wyrobów tytoniowych. Przepis ten został rozszerzony o przepadek suszu tytoniowego oraz urządzeń i maszyn do produkcji lub pakowania wyrobów tytoniowych. Przepadek ten następuje przez zniszczenie przedmiotu podlegającego przepadkowi. Jednocześnie proponuje się rozszerzenie katalogu wyrobów podlegających przepadkowi i zniszczeniu o płyny do e-papierosów oraz wyroby nowatorskie a także maszyn do ich produkcji.

7. Art. 10 – system monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów

Z uwagi na powtarzające się nadużycia, na poparcie zasługuje usunięcie wyłączenia z systemu monitorowania towarów przewożonych przez operatorów pocztowych w paczkach pocztowych w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 1118 i 1629). Nie jest dla nas jasne natomiast usunięcie wyłączeń z systemu monitorowania towarów objętych procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania lub wywozu, oraz powrotnym wywozem, a także przemieszczanych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem systemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Dlatego też wnosimy o ograniczenie wskazanego w art 10 uchylenia wyłączenie do art. 3 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 2332, z późn. zm.)

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	KRS
2	zaświadczenie o wpisie do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmian danych**
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Maciej Ptaszyński 	23 września 2019	Maciej Ptaszyński

*Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art.7 ust.6 treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia(art.7 ust.6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. W sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności , uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. O działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego .
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia